

Sessiz Ve Sensiz

— şaircesevmek · 25 Eylül 2009

Bir seher vakti ayrılmak isterdim
Bu şehirden.
Caddeler uyurken,
Bomboş sokaklar beni seyrederken.
Tren son sirenini çalarken,
Hoşça kal sevdiğim derken,
Senden de habersiz
Ama senle giderken,
Bir seher vakti ayrılmak isterdim
Bu şehirden.
Ve seni anlatmak isterdim,
Vardığım her istasyonda,
Her durakta, her limanda,
Raylara, yollara, dalgalara,
Ve o şehrin insanlarına,
Seni anlatmak isterdim.

Bir seher vakti ayrılmak isterdim
Bu şehirden.
Bir ceylanın avcıdan kaçtığı gibi,
Ağır ağır bir kar yağarken.
Gezdiğimiz yollara son kez bakarken,
Senden de habersiz
Ama senle giderken,
Bir seher vakti ayrılmak isterdim
Bu şehirden.

Ve seni anlatmak isterdim,
Tutduğum her dala,
Kokladığım her çiçeğe,
Akasyaya, begonyaya, manolyaya
Ve bütün dünyaya
Seni anlatmak isterdim.

Bir seher vakti ayrılmak isterdim

Bu şehirden.
Ulu Cami'den sabah ezanı yükselirken,
Ve tabyalardan yankılanırken nağmeler,
Palandöken'den kar sularıyla abdest alırken,
Fısıldarken Çifte Minareler'e seni sevdiğimi.
Senden de habersiz
Ama senle giderken,
Bir seher vakti ayrılmak isterdim
Bu şehirden.
Ve seni yazmak isterdim
Göz yaşarımla
Dağlara, bağlara, çağlara
Ve bütün ovalara
Sessiz ve sensiz...
Seni yazmak isterdim.

KAYNAK: Mustafa İsmet KESKİN, Yıldızlar Düşerken Penceremize, Gündüz Kitapevi Yayınları, Ankara, 2008